گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۳۶۱۴۵
جمعه ۱ آبان ۱۴۰۵ ۱۰:۵۸

حسین آقامیرزایی، سازنده ساختمان

از خلاقیت در آموزش تا نوآوری در ساخت؛ سه‌ضلعی تازه توسعه صنعت ساختمان با نیروی کار ایرانی

تأمین نیروی انسانی ماهر، پایبندی به تعهدات پیمانکاری، تضمین کیفیت مصالح و بهبود تعامل میان سازندگان و نهادهای مرتبط، از جمله موضوعات مهم در صنعت ساختمان به شمار می‌روند. حسین آقامیرزایی، سازنده ساختمان، با اشاره به چالش‌های اجرایی پروژه‌ها، بر ضرورت آموزش و توانمندسازی نیروی کار ایرانی، تربیت سرپرستان حرفه‌ای، تسهیل فرایندهای اداری و ایجاد فضای همکاری مؤثرتر میان سازندگان و نهادهای مسئول تأکید کرد.

به گزارش شبکه خبری مدیران نابغه، حسین آقامیرزایی، سازنده ساختمان، در گفت‌وگویی درباره مهم‌ترین چالش‌های فعالان صنعت ساختمان، مسائل مربوط به تأمین نیروی انسانی، تعهدات پیمانکاران، کیفیت مصالح ساختمانی و تعامل با شهرداری‌ها و سازمان نظام مهندسی ساختمان سخن گفت. وی معتقد است توسعه این صنعت به برنامه‌ریزی برای تربیت نیروی متخصص، افزایش هماهنگی میان عوامل اجرایی و فراهم‌کردن شرایط مناسب برای فعالیت سازندگان نیاز دارد.

تأمین نیروی انسانی؛ یکی از مهم‌ترین چالش‌های سازندگان

آقامیرزایی تأمین نیروی انسانی را یکی از مهم‌ترین چالش‌های کنونی سازندگان ساختمان دانست و توضیح داد که تغییرات ایجادشده در وضعیت اشتغال نیروی کار مهاجر، ضرورت استفاده بیشتر از ظرفیت نیروی کار ایرانی را افزایش داده است.

به گفته وی، در سال‌های گذشته بخش قابل‌توجهی از فعالیت‌های اجرایی ساختمان بر عهده کارگران افغانستانی بود؛ اما با تغییر شرایط، نیروهای کار از شهرهای مختلف ایران، از جمله سیستان و بلوچستان، ارومیه، تبریز و زنجان، برای فعالیت در پروژه‌های ساختمانی به مناطق دیگر آمده‌اند.

وی با اشاره به دشواری‌های اولیه این تغییر گفت تأمین امکانات مناسب برای اسکان و استراحت نیروهای کار ایرانی، توجه به شرایط زندگی آنان و فراهم‌کردن امکان مرخصی برای دیدار خانواده، از جمله موضوعاتی بود که در ابتدای این روند باید مورد توجه قرار می‌گرفت.

آقامیرزایی افزود با گذشت زمان، سازندگان و نیروهای کار به شرایط جدید سازگارتر شدند و بخشی از مشکلات اولیه برطرف شد. از نگاه او، توجه به نیازهای انسانی و شرایط زندگی کارگران، در کنار تأمین نیروی موردنیاز پروژه‌ها، اهمیت زیادی دارد.

ضرورت پایبندی به تعهدات پیمانکاری

این سازنده ساختمان، خلف وعده برخی پیمانکاران و نیروهای اجرایی را از دیگر مشکلات مهم پروژه‌های ساختمانی برشمرد و توضیح داد که گاهی به دلیل پایین‌بودن درآمد و دشواری تأمین هزینه‌های زندگی، برخی نیروها تعهدات خود را به‌طور کامل انجام نمی‌دهند یا پیش از پایان کار، پروژه را ترک می‌کنند.

به گفته وی، توقف فعالیت یک گروه اجرایی می‌تواند روند پیشرفت ساختمان را مختل کند؛ زیرا جایگزین‌کردن نیروی جدید، انتخاب پیمانکار دیگر و هماهنگی مجدد برای ادامه عملیات، به زمان نیاز دارد. در برخی موارد، این فرایند ممکن است دو تا سه ماه طول بکشد و پروژه را با تأخیر جدی مواجه کند.

آقامیرزایی تأکید کرد که تغییر پیمانکار صرفاً به معنای انتخاب فردی جدید نیست؛ بلکه ممکن است مستلزم طی مراحل اداری و حقوقی، پیگیری قرارداد و ایجاد هماهنگی‌های تازه باشد. در چنین شرایطی، توقف کار می‌تواند هزینه‌های بیشتری به سازنده تحمیل کند و برنامه زمانی پروژه را تحت تأثیر قرار دهد.

وی با اشاره به قراردادهای میان سازندگان، پیمانکاران و خریداران یا مالکان گفت تأخیر در اجرای تعهدات یک پیمانکار ممکن است پیامدهای حقوقی و مالی گسترده‌تری داشته باشد؛ زیرا سازنده در برابر سایر طرف‌های قرارداد نیز مسئولیت دارد، حتی اگر علت اصلی توقف پروژه، انجام‌نشدن تعهدات از سوی یکی از عوامل اجرایی باشد.

آموزش نیروی کار ایرانی و تربیت سرپرستان حرفه‌ای

آقامیرزایی در پاسخ به این پرسش که برای حل مشکلات صنعت ساختمان چه اقداماتی باید در اولویت قرار گیرد، بر نقش دولت در سامان‌دهی بازار نیروی کار و توسعه آموزش‌های تخصصی تأکید کرد.

به اعتقاد وی، یکی از راهکارهای مهم، برنامه‌ریزی برای تأمین پایدار نیروی انسانی موردنیاز پروژه‌ها و استفاده هدفمند از ظرفیت‌های داخلی است. او پیشنهاد کرد نیروهای ایرانی پس از گذراندن آموزش‌های لازم، در جایگاه‌هایی مانند سرپرست کارگاه، مسئول هماهنگی گروه‌های اجرایی و مدیر

عملیات ساختمانی فعالیت کنند.

وی توضیح داد که بسیاری از فعالیت‌های ساختمانی، به‌ویژه در ارتفاع و در پروژه‌های چندطبقه، با دشواری‌ها و خطرات قابل‌توجهی همراه هستند. ازاین‌رو، حضور افراد آموزش‌دیده و باتجربه در موقعیت‌های نظارتی و مدیریتی می‌تواند به بهبود عملکرد گروه‌های اجرایی و افزایش ایمنی کار کمک کند.

آقامیرزایی همچنین بر ضرورت همکاری نهادهای مرتبط با آموزش نیروی انسانی، از جمله دستگاه‌های مسئول در حوزه کار و آموزش، تأکید کرد و گفت ارائه آموزش‌های کاربردی به کارگران، پیمانکاران و استادکاران ایرانی می‌تواند زمینه ارتقای مهارت‌های حرفه‌ای آنان را فراهم سازد.

از نگاه وی، هدف باید ایجاد مسیری روشن برای پیشرفت شغلی نیروهای ایرانی باشد؛ به‌گونه‌ای که افراد پس از کسب دانش و تجربه کافی بتوانند مسئولیت‌های تخصصی‌تر و مدیریتی را بر عهده بگیرند.

رسانه‌ها و نهادهای تخصصی؛ زمینه‌ساز توسعه مهارت‌ها

این سازنده ساختمان در ادامه، نقش رسانه‌ها را در اطلاع‌رسانی درباره نیازهای واقعی صنعت ساختمان و جلب توجه نهادهای مسئول به مسائل نیروی انسانی مهم دانست.

وی معتقد است رسانه‌ها می‌توانند با طرح موضوعاتی مانند کمبود نیروی ماهر، ضرورت آموزش‌های فنی، ایمنی در محیط کار و اهمیت تربیت سرپرستان حرفه‌ای، به افزایش آگاهی عمومی و تقویت گفت‌وگو میان فعالان این حوزه کمک کنند.

آقامیرزایی همچنین بر لزوم توجه دستگاه‌های مرتبط به آموزش نیروی کار و ارتقای توانمندی استادکاران و پیمانکاران ایرانی تأکید کرد. به گفته وی، توسعه آموزش‌های حرفه‌ای می‌تواند علاوه بر افزایش کیفیت عملیات اجرایی، فرصت‌های شغلی تخصصی‌تری برای نیروی کار داخلی ایجاد کند.

کیفیت مصالح و مشکلات تأمین به‌موقع تجهیزات

آقامیرزایی کیفیت مصالح ساختمانی و امکان تأمین به‌موقع آن‌ها را از دیگر موضوعات مهم در اجرای پروژه‌ها دانست.

وی توضیح داد که سازندگان هنگام خرید مصالح، معمولاً با درجه‌بندی‌های کیفی مختلف روبه‌رو هستند و انتخاب محصول مناسب باید با توجه به مشخصات فنی و نیازهای پروژه انجام شود. بااین‌حال، یکی از مشکلاتی که ممکن است در جریان اجرا پیش بیاید، ناتوانی تأمین‌کننده یا پیمانکار در تحویل مصالح مورد توافق است.

به گفته وی، ممکن است پیمانکار در زمان عقد قرارداد متعهد به تأمین مصالح یا انجام بخشی از عملیات شود، اما در ادامه نتواند به تعهد خود عمل کند. در چنین شرایطی، سازنده برای ادامه کار ناچار است راهکار جایگزین پیدا کند یا با تأمین‌کننده دیگری وارد مذاکره شود.

آقامیرزایی خاطرنشان کرد که تغییر طرف قرارداد و پیگیری حقوقی اختلافات، فرایندی زمان‌بر است و می‌تواند موجب توقف فعالیت‌های اجرایی شود. این تأخیرها علاوه بر افزایش هزینه‌ها، ممکن است تعهدات سازنده در برابر خریداران و مالکان را نیز تحت تأثیر قرار دهد.

وی بر اهمیت انتخاب تأمین‌کنندگان قابل‌اعتماد، شفافیت در مشخصات مصالح و پایبندی به تعهدات قراردادی تأکید کرد و این عوامل را در مدیریت بهتر پروژه‌های ساختمانی مؤثر دانست.

تعامل سازندگان با شهرداری‌ها و سازمان نظام مهندسی ساختمان

این سازنده ساختمان در بخش دیگری از گفت‌وگو به تعامل میان سازندگان و نهادهای مرتبط، از جمله شهرداری‌ها و سازمان نظام مهندسی ساختمان، پرداخت.

وی درباره نظام ارجاع ناظران ساختمانی اظهار کرد که این سازوکار می‌تواند با کاهش ارتباط مستقیم میان مالک و ناظر در فرایند انتخاب، به محدودشدن زمینه‌های احتمالی تبانی کمک کند؛ بااین‌حال، به اعتقاد او، اجرای این فرایند باید با توجه به کیفیت نظارت، تخصص ناظران و تناسب الزامات فنی با شرایط پروژه همراه باشد.

آقامیرزایی با اشاره به تجربه خود در این حوزه گفت برخی سازندگان در تعامل با بعضی ناظران، با درخواست‌هایی روبه‌رو می‌شوند که از نظر آنان فراتر از الزامات متعارف پروژه است. وی همچنین معتقد است آشنایی کافی با جزئیات اجرایی و توانایی ارائه راهکارهای فنی، از ویژگی‌های ضروری ناظران ساختمانی است.

به گفته وی، نظارت فنی باید در کنار حفظ استانداردها و رعایت ضوابط، به پیشبرد صحیح پروژه نیز کمک کند. ایجاد ارتباط حرفه‌ای و شفاف میان ناظران، سازندگان و سایر عوامل اجرایی می‌تواند از بروز اختلافات غیرضروری جلوگیری کند و کیفیت اجرای ساختمان را ارتقا دهد.

ضرورت تسهیل فرایندهای اداری و تقویت همکاری نهادی

آقامیرزایی تأکید کرد که ساخت‌وساز تنها به فعالیت سازنده و پیمانکار محدود نمی‌شود و پیشرفت هر پروژه به همکاری مجموعه‌ای از نهادها و سازمان‌ها وابسته است.

وی با اشاره به نیاز ساختمان‌ها به خدمات و انشعابات مختلف، از جمله آب و برق، توضیح داد که هماهنگی با دستگاه‌های مسئول و انجام به‌موقع فرایندهای اداری، در ادامه فعالیت‌های اجرایی نقش مهمی دارد.

به اعتقاد وی، اگر فرایندهای اداری طولانی یا هماهنگی میان بخش‌های مختلف دشوار باشد، سازندگان برای پیشبرد پروژه با مشکلات بیشتری مواجه می‌شوند. این موضوع می‌تواند زمان اجرای ساختمان را افزایش دهد و هزینه‌های پیش‌بینی‌نشده‌ای به همراه داشته باشد

آقامیرزایی خاطرنشان کرد که سازندگان برای اجرای پروژه‌های ساختمانی با مسئولیت‌های متعدد، سرمایه‌گذاری مالی و ریسک‌های اجرایی روبه‌رو هستند. ازاین‌رو، تعامل سازنده با فعالان این حوزه و فراهم‌کردن مسیرهای اداری روشن‌تر می‌تواند به بهبود روند ساخت‌وساز کمک کند.

وی افزود که سازندگان نیز باید مسئولیت‌های حرفه‌ای خود را بپذیرند، ضوابط فنی و ایمنی را رعایت کنند و در برابر تعهداتشان پاسخ‌گو باشند. از نگاه او، بهبود شرایط صنعت ساختمان نیازمند همکاری دوطرفه میان سازندگان و نهادهای مسئول است.

ایمنی نیروی کار؛ مسئولیتی مهم در پروژه‌های ساختمانی

این سازنده ساختمان با اشاره به دشواری‌های فعالیت در کارگاه‌های ساختمانی، به اهمیت ایمنی نیروی انسانی پرداخت و گفت عملیات ساختمانی، به‌ویژه در ارتفاع، نیازمند رعایت دقیق الزامات ایمنی و نظارت مستمر است.

وی توضیح داد که حتی در صورت پیش‌بینی تجهیزات حفاظتی، احتمال بروز حادثه در محیط کارگاه وجود دارد و بی‌احتیاطی یا رعایت‌نشدن دستورالعمل‌ها می‌تواند پیامدهای سنگینی برای کارگر و خانواده او به همراه داشته باشد.

آقامیرزایی تأکید کرد که آموزش ایمنی، استفاده صحیح از تجهیزات حفاظت فردی، نظارت بر شرایط کار و آگاهی نیروها از خطرات احتمالی باید بخشی جدایی‌ناپذیر از فرایند اجرای پروژه‌ها باشد.

به گفته وی، مسئولیت سازندگان در این زمینه اهمیت زیادی دارد؛ اما پیشگیری مؤثر از حوادث، به همکاری همه عوامل پروژه، از کارگران و استادکاران گرفته تا پیمانکاران و ناظران، وابسته است.

ساختمان‌سازی؛ فعالیتی نیازمند سرمایه‌گذاری و نگاه بلندمدت

آقامیرزایی در بخش پایانی گفت‌وگو به ماهیت اقتصادی فعالیت ساختمان‌سازی اشاره کرد و توضیح داد که نباید درآمد این حرفه را صرفاً با دریافت دستمزد یا سود کوتاه‌مدت سنجید.

به گفته وی، در بسیاری از پروژه‌ها، سرمایه سازنده برای مدت طولانی درگیر فرایند ساخت می‌شود و بازگشت سرمایه به زمان، شرایط بازار و پیشرفت پروژه وابسته است. بنابراین، فعالیت در این حوزه به برنامه‌ریزی مالی، مدیریت هزینه‌ها و توانایی تحمل ریسک‌های اجرایی نیاز دارد.

وی خاطرنشان کرد که تأخیر در اجرای پروژه، افزایش هزینه مصالح، مشکلات تأمین نیروی انسانی و اختلال در تعهدات پیمانکاران می‌توانند بر وضعیت مالی سازنده تأثیر بگذارند. به همین دلیل، مدیریت دقیق منابع و ایجاد هماهنگی میان عوامل اجرایی از اهمیت زیادی برخوردار است.

جمع‌بندی؛ توسعه ساختمان با آموزش، کیفیت و همکاری

حسین آقامیرزایی در این گفت‌وگو، تأمین نیروی انسانی ماهر، پایبندی به تعهدات پیمانکاری، کیفیت مصالح، ایمنی کارگاه و تعامل سازندگان با نهادهای مسئول را از مهم‌ترین موضوعات اثرگذار بر روند اجرای پروژه‌های ساختمانی برشمرد.

بر اساس دیدگاه‌های مطرح‌شده، آموزش تخصصی نیروی کار ایرانی، تربیت سرپرستان حرفه‌ای، تقویت مسئولیت‌پذیری پیمانکاران، شفافیت در تأمین مصالح و تسهیل هماهنگی‌های اداری می‌تواند به بهبود عملکرد پروژه‌ها کمک کند.

توسعه پایدار صنعت ساختمان نیازمند رویکردی جامع است که در آن، توانمندسازی نیروی انسانی، رعایت استانداردهای فنی، حفظ ایمنی کارگران و همکاری سازندگان با مهندسان و نهادهای اجرایی در کنار یکدیگر قرار گیرند. تقویت این مؤلفه‌ها می‌تواند زمینه ارتقای کیفیت ساخت‌وساز، کاهش تأخیرهای اجرایی و افزایش اعتماد میان فعالان این صنعت را فراهم سازد.